

Prasītāja apgalvo, ka Padome ir pārkāpusi būtiskus procesuālos noteikumus un pārsniegusi savas pilnvaras, pieņemot apstrīdēto regulu, pienācīgi neapsvērdama Komisijas iepriekš uzsākto procedūru.

Saskaņā ar prasītājas teikto Komisija: 1) nav pienācīgi pārbaudījusi prasītāju stāvokli un/vai nav veikusi pareizu viņu stāvokļa novērtējumu, 2) ir ņēmusi vērā neatbilstīgu informāciju un/vai nav ņēmusi vērā pieejamo informāciju, 3) ir veikusi neatbilstošu attiecīgajai Kopienas nozarei nodarītā zaudējuma novērtējumu, 4) nav pierādījusi Kopienas interesi aplikt ar nodokli importu un 5) ir pārkāpusi prasītājas tiesības uz aizstāvēšanos.

Prasītāja uzskata, ka tas nozīmē pilnvaru pārsniegšanu.

(¹) OV L 270, 4. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 4. decembrī — Calebus pret Komisiju

(Lieta T-366/06)

(2007/C 20/44)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Calebus, S.A, Almería* (Spānija) (pārstāvis — *R. Bocanegra Sierra*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2006. gada 19. jūlija Lēmumu 2006/613/EK, ar ko pieņem Kopienas nozīmes teritoriju sarakstu Vidusjūras biogeogrāfiskajam reģionam (OV L 259, 1. lpp.) tiktāl, ciktāl viensēta “*Las Cuernas*” iekļauta šajā sarakstā kā KNT “*ES 6110006 Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla*”, un noteikt Komisijai pienākumu grozīt minētās KNT robežas, lai no tās izslēgtu šo viensētu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasījumu pamatojumam prasītāja norāda, ka apstrīdētais lēmums ir:

— pretrunā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvai 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (¹), jo ar šo lēmumu dažas prasītāja īpašumā

esošas teritorijas, kuras neatbilst šajā nolūkā noteiktajām vides prasībām, ir iekļautas KNT ES 6110006;

— patvaļīgs, jo ar to šajā pašā apgabalā ir izslēgtas teritorijas, kuras atbilst vajadzīgajām vides īpatnībām, lai tās atzītu par KNT.

(¹) OV L 206, 22.07.1992., 7. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 4. decembrī — Kuwait Petroleum Corp. u.c. pret Komisiju

(Lieta T-370/06)

(2007/C 20/45)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Kuwait Petroleum Corp.*, Šuvaika [*Shuwaikh*] (Kuveita), *Kuwait Petroleum International Ltd*, Vokinga (Apvienotā Karaliste), un *Kuwait Petroleum (Nederland) BV*, Roterdama (Nīderlande) (pārstāvji — *D. W. Hull, Dr. G. M. Berrisch, lawyers*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2006. gada 13. septembra Lēmumu C (2006)4090 tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītājiem; pakārtoti

— samazināt uzlikto naudas sodu;

— jebkurā gadījumā piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar 2006. gada 13. septembrī pieņemto lēmumu (turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”) Komisija uzlika *Kuwait Petroleum Corp.* (turpmāk tekstā — “KPC”), *Kuwait Petroleum International Ltd* (turpmāk tekstā — “KPI”) un *Kuwait Petroleum (Nederland) BV* (turpmāk tekstā — “KPN”), kas kopā un atsevišķi ir prasītāji, naudas sodu 16,623 miljonu EUR apmērā par EKL 81. panta pārkāpumu, vienojoties par cenām Nīderlandes bitumena tirgū. Tādējādi katrs no prasītājiem prasa, lai tiktu atcelts Apstrīdētais lēmums vai, pakārtoti, samazināts naudas sods sekojošu iemeslu dēļ:

Pirmajā pamatā prasītāji apgalvo, ka Komisija pieļāva acīmredzamu tiesību un faktu kļūdu, jo tā piemēroja nepareizu juridisko prasību, uzskatot, ka KPC un KPI ir atbildīgs par KPN darbībām, un tāpēc ka tā nesniedza pietiekamus pierādījumus atbilstoši pareizajām juridiskajām prasībām. Tiek apgalvots, ka Komisija Apstrīdētajā lēmumā konstatēja, ka gan KPC, gan KPI ir atbildīgs par KPN vadītāju iesaistīšanos Nīderlandes bitumena aizliegtajā vienošanās, jo KPN ir pilnībā KPC piederošs un ka gan KPC un KPI ir plašas uzraudzības tiesības pār KPN. Prasītāji apgalvo, ka mātes sabiedrība nevar tikt saukta pie atbildības, tikai pamatojoties uz līdzdalību un plašajām uzraudzības pilnvarām, un ka Komisijai ir jāpierāda, ka mātes sabiedrība pietiekami kontrolēja meitas sabiedrības darbību tirgū, kuru skāra pārkāpums, un ka būtu pamatoti pieņemt, ka meitas sabiedrība nerīkojās autonomi saistībā ar pārkāpumu.

Prasītāji savā otrajā pamatā apgalvo, ka Apstrīdētais lēmums ir jāatceļ vai, pakārtoti, naudas sods ir jāsamazina, jo Komisija iespējami pieļāva tiesību kļūdu sakarā ar naudas soda uzlikšanu prasītājiem, tādējādi pārkāpjot 2002. gada Paziņojumu par sadarbību⁽¹⁾, kurā ir noteikts, ka, ja prasītājs, kas piesakās uz sadarbību, sniedz pierādījumus par iepriekš nepierādītiem faktiem un šiem faktiem ir tiešs sakars ar aizliegtās vienošanās nopietnību vai ilgumu, Komisija nevar izmantot šos faktus pret prasītāju.

Visbeidzot trešajā pamatā prasītāji apgalvo, ka Komisija pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nosakot naudas soda samazinājumu procentos sakarā ar 2002. gada Paziņojumu par sadarbību, un attiecīgi apgalvo, ka naudas sods ir jāsamazina par maksimālo apmēru 50 % apmērā.

⁽¹⁾ Paziņojums par atbrīvojumu no naudas soda un naudas soda samazināšanu aizliegtos vienošanos gadījumos, OJ (2002) C 45, 3. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 14. decembrī — IMI u.c. pret Komisiju

(Lieta T-378/06)

(2007/C 20/46)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: IMI plc, Birminghama (Apvienotā Karaliste), IMI Kynoch Ltd, Birminghama (Apvienotā Karaliste), Yorkshire Fittings Limited,

Līdsa (Apvienotā Karaliste), VSH Italia Srl, Bregnano (Itālija), Aquatis France SAS, La Chapelle St. Mesmin (Francija) un Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG, Rāvensburga (Vācija) (pārstāvji — M. Struys un D. Arts, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2. panta b) apakšpunkta 1. daļu un 2. panta b) apakšpunkta 2. daļu Komisijas 2006. gada 20. septembra lēmumā, ko groza Komisijas 2006. gada 29. septembra lēmums par procedūru atbilstoši EK līguma 81. pantam un EEZ līguma 53. pantam (Lieta COMP/F-1/38.121 — *Fittings* — C(2006) 4180 galīgs);
- pakārtoti samazināt prasītājiem uzlikto naudas sodu apmēru; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji lūdz daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmumu C(2006) 4180 galīgs lietā COMP/F-1/38.121 — *Fittings*, ar kuru Komisija atzina, ka prasītāji un citi uzņēmumi bija pārkāpusi EKL 81. pantu un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonas izveidi 53. pantu, nosakot cenas, vienojoties par cenu sarakstu, atlaidēm un cenu pazemināšanu, cenu palielinājuma ieviešanas mehānismiem, piešķirot valsts tirgus, patērētājus un apmainoties ar citu komerciālu informāciju.

Savas prasības pamatojumam prasītāji norāda, ka Komisija ir pārkāpusi samērīguma un nediskriminācijas principu, jo prasītājiem apstrīdētajā lēmumā uzliktais naudas sods ir pārmērīgs attiecībā uz prasītāju izmēru, kā arī uz attiecīgo tirgu, ja to salīdzina ar Komisijas pieeju tās agrākos lēmumos. Ietverot preses savienojumu tirdzniecību lielumā, kas atbilst attiecīgajam tirgum, lai izvērtētu pārkāpuma smagumu, Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

Prasītāji arī apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka prasītāji nebija iesnieguši pierādījumus par saikni starp Apvienoto Karalisti un viseiropas pasākumiem. Komisija sniedza neatbilstošu pamatojumu šajā sakarā. Turklāt, atsakoties piešķirt prasītājiem tiem uzliktā naudas soda samazinājumu par sadarbību ārpus Paziņojuma par sadarbību (*Leniency Notice*)⁽¹⁾ par pierādījumu sniegšanu par saikni starp Apvienoto Karalisti un viseiropas aizliegto vienošanos, tai pat laikā piešķirot uzņēmumam FRA.BO tam uzliktā naudas soda samazinājumu, pamatojoties uz tādu pašu pierādījumu sniegšanu par pēc inspekcijas turpināšanas, Komisija pārkāpa vienlīdzīgas attieksmes principu.